

дичної відповідальності за те, як вони голосують.

Що стосується передбаченого законопроектом скасування депутатського імунітету, то воно є радикальним заходом і може бути виправданим сучасними українськими реаліями, що характеризуються поширенням у середовищі народних обранців радикальних настроїв, психології всюдозволеності й безкарності, неповаги до закону та зростаючим несприйняттям таких негативних явищ громадянами. Заодно варто було б обмежити права народних депутатів щодо втручання в роботу органів державної влади й органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій. З огляду на зарубіжний досвід перевагу потрібно було б віддати не скасуванню, а значному обмеженню депутатсько-

го імунітету, ступінь якого потребуватиме додаткового уточнення.

Список використаних джерел

1. Проект закону України «Про внесення змін до Конституції України (щодо недоторканності народних депутатів України та суддів» № 1776 від 16 січня 2015 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53602
2. Конституции государств Европы: В 3 т. / Л. А. Окуньков (общ. ред. и вступ. ст.). – М.: НОРМА, 2001. – Т. 1. – 824 с.
3. Там само. – Т. 2. – 840 с.
4. Там само. – Т. 3. – 792 с.
5. Конституции зарубежных государств: учебное пособие / сост.

В. В. Маклаков. – 4-е изд. – М.: Волтерс Клувер, 2003. – 624 с.

6. Конституція України. Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 2-го скликання 28 червня 1996 року // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

7. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про статус народного депутата України» від 22 березня 2001 року // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 42. – Ст. 212.

8. Пояснювальна записка до проекту закону України «Про внесення змін до Конституції України (щодо недоторканності народних депутатів країни та суддів)» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53602

Ялта-1945: 70 років по тому

Тарас РОМАНЮК

4–11 лютого 1945 року в Криму, у Лівадійському палаці, Президент США Франклін Рузвельт, очільник СРСР Йосиф Сталін і британський Прем'єр-міністр Вінстон Черчілль провели Ялтинську конференцію. «Велика трійка» антигітлерівської коаліції обговорювала післявоєнне майбутнє світу.

За підсумками конференції її учасники визначили нові обриси кордонів у післявоєнній Європі та фактично встановили новий світопорядок, який у такому вигляді проіснував аж до розпаду СРСР, а з певними поправками – й до сьогодні.

До перемоги над гітлерівською Німеччиною залишалося три місяці. Розбита й виснажена війною Європа потребувала порядку. Серед важливих рішень конференції були: участь СРСР у війні проти Японії, встановлення кордонів Польщі, створення в цій країні так званого уряду національної єдності. Стосовно Німеччини було прийнято рішення про її розчленування, окупаційний режим та репарації.

Якщо після стількох років побіжно проаналізувати все, про що йшлося тоді в Ялті, може здатися, що переможці Другої світової просто ділили сфери впливу в повоєнній Європі. Утім, на початку 1945-го навіть самі учасники «великої трійки» до кінця не розуміли, як розвиватимуться події після поразки Гітлера, які режими встановляться в країнах, що були окуповані нацистами чи виступали в ролі їхніх союзників. Тому Ялта стала лише прологом для подальшого формування біполярного світу.

Після Другої світової Європа лежала в руїнах, і її слабкістю не могли не скористатися переможці. Нині політика «сильних світу цього» змінилася, проте не так кардинально, як хотілося б. Одні, використовуючи військову силу, граються людськими долями й життями, намагаються пересувати червоні лінії на карті відповідно до своїх бажань та інтересів, інші ж змушені не поступатися. Ослаблена революцією та важким економічним становищем, Україна стала центром протистояння потужних геополітичних гравців.

Вінстон Черчілль, Франклін Рузвельт, Йосиф Сталін